

วัดชลธาราสিংเห

ตั้งอยู่ที่บ้านท่าพรุ หมู่ที่ ๓ ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งอยู่บนเนินทรายระหว่างแม่น้ำตากใบและพรุบางน้อย สร้างขึ้นราว พ.ศ. ๒๔๐๓ โดยพระครูโอภาสพุทธคุณ (พุด) ได้ขอที่ดินจากพระยาเดชาอนุชิตที่ทางกรุงเทพมหานครแต่งตั้งมาปกครองรัฐกลันตัน เดิมเรียก วัดท่าพรุ หรือ วัดเจ๊ะเห ตามชื่อหมู่บ้าน ต่อมาได้มาเปลี่ยนชื่อเป็นวัดชลธาราสিংเห ใน พ.ศ. ๒๔๕๒ โดยขุนสมานธาดุวิสิทธิ์ (เปลี่ยน กาญจนรัตน์) นายอำเภอตากใบ เป็น “วัดชลธาราสিংเห” ที่มีความหมายว่า วัดริมน้ำที่สร้างด้วยพระภิกษุที่มีบุญฤทธิ์ประดุจราชสีห์ (พระครูโอภาสพุทธคุณ)

ใน พ.ศ. ๒๔๑๖ ท่านอาจารย์พุดได้สร้างพระอุโบสถแทนโบสถ์น้ำเดิมที่อยู่กลางแม่น้ำ โดยมอบให้พระไชยวัดเกาะสะท้อนเป็นช่างก่อสร้างและเขียนภาพในพระอุโบสถ พระธรรมวินัย (จ้อย) และทิดมี ชาวสงขลาช่วยกันเขียนภาพในพระอุโบสถ ในกฎิ สร้างพระประธานในพระอุโบสถ และกำแพงแก้วล้อมรอบพระอุโบสถ เมื่อสร้างเสร็จจึงขอพระราชทานวิสุงคามสีมาใน พ.ศ. ๒๔๒๖

พระอุโบสถ หันหน้าไปทางลำน้ำตากใบ ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบพระราชนิยมในสมัยรัชกาลที่ ๓ เป็นอาคารเครื่องก่อ หลังคาซ้อนชั้นทางด้านหน้าและหลังพระอุโบสถ มีชายคาปีกนกกลดหลั่นลงมา ๓ ชั้น มีเสานางเรียงสี่เหลี่ยม ไม่มีบัวหัวเสารองรับเชิงชาย เครื่องบน เครื่องลายองมีช่อฟ้า ตัวลายอง ใบระกา หางหงส์ อันเป็นการประดับตกแต่งแบบสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ภายในพระอุโบสถประดิษฐานพระประธานชาวบ้านเรียก หลวงพ่อใหญ่ ภายในพระอุโบสถเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังเล่าเรื่องพุทธประวัติ ภาพไตรภูมิ ภาพเทพชุมนุม นอกจากนี้ยังมีภาพแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนในชุมชนตากใบ เช่น ชาวจีนกำลังแบกสินค้า เรือแพแบบต่าง ๆ แพะซึ่งเป็นสัตว์ที่เลี้ยงในชุมชน เป็นต้น ด้านนอกพระอุโบสถประกอบด้วย ใบเสมาและซุ้มเสมา กำแพงแก้วและซุ้มกำแพงแก้ว

พระอุโบสถ วัดชลธาราสিংเห
อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

จิตรกรรมฝาผนัง เล่าเรื่องพุทธประวัติ
ตอนเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

จิตรกรรมฝาผนัง เล่าเรื่องพุทธประวัติ
ตอนอัญเชิญพระบรมศพพระเจ้าสุทโธทนะ
พระพุทธบิดาไปถวายพระเพลิง
ภายในพระอุโบสถ วัดชลธาราสিংเห

กุฏิเจ้าอาวาส วัดชลธาราสিংเห อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส

นอกจากนี้ วัดชลธาราสিংเห ยังมีสิ่งก่อสร้างสำคัญอีกหลายอย่าง เช่น วิหาร กุฏิ ศาลา บ่อน้ำ หอระฆัง หอไตร ศาลาท่าน้ำ เป็นต้น มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมภาคใต้ที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก คือ การประดับลวดลายไม้ฉลุ เรียกว่า ลวดลายขนมปังขิง

อนึ่ง วัดชลธาราสিংเห นี้ได้ชื่อว่า “วัดพิทักษ์แผ่นดินไทย” เนื่องจากในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการปักปันเขตแดนกับอังกฤษ ซึ่งอังกฤษได้ทำการปักปันเขตแดนเข้ามาถึงบ้านปลักเล็กเลยจากวัดชลธาราสিংเห ๒๕ กิโลเมตร พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงโต้แย้งว่า วัดชลธาราสিংเห เป็นวัดไทยที่มีความสำคัญเป็นมรดกทางพุทธศาสนา ฝ่ายอังกฤษยอมรับและเลื่อนการปักปันเขตแดนถอยลงไปทางใต้จนถึงลำน้ำโกลก ทำให้อำเภอดากใบ อำเภอแว และอำเภอสู่ไหงโกลกอยู่ในการปกครองของไทยจนถึงปัจจุบัน